

Zoals te verwachten viel, zijn de rendementen van de buy-and-hold-strategie (standaarddeviatie op jaarbasis van 20 procent) volatieler dan van de paniekstrategie (17 procent).

De strategie om verliezen te beperken door verliezen af te kappen levert dus een lagere volatiliteit op dan de strategie waarbij de belegger niets doet. Maar omdat het rendement en de eindwaarde van de buy-and-hold-strategie substantieel hoger liggen, worden beleggers ruimschoots gecompenseerd

voor dit risico. Uitschieters van het rendement naar boven zorgen bovendien voor een hogere standaarddeviatie, terwijl zulke koersbewegingen voor beleggers juist gunstig zijn.

Voor beleggers met een minder sterke maag is vooral de herweegstrategie interessant. Het rendement ligt hier hoger dan dat van de paniekstrategie (7 procent versus 6 procent), maar de beweeglijkheid van de portefeuilerendementen ligt een stuk lager (13,5 procent). Het obligatiedeel in de portefeuille werkt als veiligheidsklep. In het verleden was het vaak zo dat, als de aandelen een klap kregen, obligaties met een goede kredietstatus juist in waarde stegen.

BELANGRIJKSTE LESSEN

De buy-and-hold-portefeuille doet het aanzienlijk beter dan de paniekportefeuille. Niets doen is dus beter dan verkopen en later terugkopen. De buy-and-hold-strategie levert het hoogste rendement op, maar kent ook een wat hoger risico. De strategie pakte in het verleden goed uit, doordat beurzen snel opveerden na een crash.

Voor beleggers met een iets minder sterke maag is niet de paniekstrategie, maar de herweegstrategie de beste optie. Het aangename van herwegen is dat een belegger slechts één keer in het jaar tijd hoeft in te ruimen om de portefeuille te onderhouden. Die belegger maalt niet om wat er in de tussentijd gebeurt – euforie of paniek.

HET ONDERZOEK IN HET KORT

- Hoe moet een belegger handelen als de beurs crasht? Om die vraag te beantwoorden, berekenden we de rendementen van drie soorten beleggers. Een aandelenbelegger die niets doet ('buy and hold'), een belegger die ieder jaar balans aanbrengt in de weging van obligaties en aandelen, en beleggers die in paniek raken als de beurs fors daalt (meer dan 25 procent). De laatste groep beleggers verkoopt op dat moment al zijn aandelen en stopt de opbrengst in veilige obligaties om een jaar later weer vol in aandelen te stappen.
- Het startpunt van de exercitie is 25 jaar geleden (oktober 1997) en het belegde vermogen bedraagt 100.000 euro. Voor de aandelenportefeuille zijn we uitgegaan van de S&P 500-index, waarbij dividenden werden herbelegd. Voor de obligatieportefeuille is een mandje genomen met Amerikaanse staatsobligaties met een gemiddelde looptijd van circa 8 jaar.
- In paniek verkopen levert met afstand het beroerdste rendement op. De paniekportefeuille groeide van een ton naar circa 428 duizend euro (6 procent per jaar). De doe-niets-portefeuille en de herweegportefeuille stegen tot respectievelijk 619 duizend euro (7,6 procent per jaar) en 545 duizend euro (7 procent per jaar). Valuta-effecten zijn buiten beschouwing gelaten.
- Het risicoprofiel – gedefinieerd als de beweeglijkheid van portefeuilerendementen – van de paniekportefeuille ligt lager dan van de buy-and-hold-portefeuille, maar dit wordt ruimschoots gecompenseerd door het hogere rendement. Het risico van de herweegportefeuille ligt wel substantieel lager.
- In de analyse is geen rekening gehouden met transactiekosten. Door de sterk gedaalde handelsprovisies zullen rendementen niet significant veranderen. Het neemt niet weg dat de belegger die jaarlijks herweegt of in paniek verkoopt, een fractioneel lager resultaat zal boeken.